

Het verhaal van de goede kerstboom.

Het is vandaag een bijzondere dag, de 22ste december, de vierde advents zondag. Extra en uniek omreden vanmorgen op het tijdstip 05,19 uur de winter van 2019 en aanvang heeft genomen. Bij leven en welzijn zullen wij van deze winter op 21 maart 2020 afscheid nemen.

Doordat de aarde elliptisch een jaarlijks rondje zon maakt varieert het tijdstip van onze vier seizoenen en zijn er verschillende starts van winter, lente, zomer en herfst. Voor de meer willen weten lezers;

Bovengenoemde aanvang winter is van oorsprong de astronomisch tijdschaal en vast gepind volgens afspraken,

Er is ook de meteorologische kalender die de winter op 1 december laat beginnen, gewone stervelingen hebben daar weinig bemoeienis mee.

Wij zitten wel stevig in de korte donkere dagen voor de Kerst en de start der winter Somberheid troef of kunnen wij enig licht downloaden.

Het is vandaag ook negenenveertig jaar geleden dat de toen populaire Godfried Bomans was overleden De man die door zijn uitstraling alleen al de donkere dagen kon laten oplichten

Er is nu nog zo een Belgische komiek, Urbanus, die dezelfde kunst verstond.

Ik wil u graag, meenemen in een Kerstverhaal van Urbanus.

Ik ben de laatste jaren betrokken geraakt bij het fenomeen kerstboom.

De goede dennenboom –

Een verhaal van Urbanus over de belevenissen van een dennenboom

In het dennenbos liep een man met een bijl en drie kleine kindertjes. De grote dennenbomen trokken zich van het viertal niet veel aan want zij wisten dat zij geen kwaad konden. De kleine dennenboompjes sidderden van angst als de man met de bijl dichterbij kwam. Ze trachten er allemaal zo onaantrekkelijk mogelijk uit te zien.

Al snel viel het oog van de kinderen op een prachtig boompje dat nog volop stond te pronken. "Deze hier is de mooiste!" riepen ze. Het was het domste boompje van het ganse dennenbos. Het kende het verschil nog niet tussen de lente en de winter en het begreep dan ook niet waarom al de andere boompjes zich zo lelijk maakten.

Vader duwde de kinderen eventjes opzij, spuwde in zijn handen en hief de

bijl hoog in de lucht. Een iets oudere dennenboom die dit alles zag, kreeg zo'n medelijden met het domme boompje, dat hij zijn afhanginge takken omhoog stak. Hij trok zoveel sap naar zijn kruin, dat zijn naalden glansden en fonkelden als kristal. Nu wuifde hij sierlijk met zijn takken om de aandacht van de kinderen op zich te vestigen. "Halt, vader, eigenlijk zouden wij liever deze hier willen."

"Zoals jullie wensen," zei vader en de bijl hakte diep in de voet van de moedige boom. De drie kinderen namen hem onder de arm en lachend stapten ze weer naar huis. De boom schreeuwde het uit van pijn, maar de mensen luisteren niet goed genoeg om de boom te horen huilen.

Daar stond hij nu, in het midden van de huiskamer, overdekt met slingerende lichtjes, slingers en bollen. Helemaal bovenaan stak een zilveren bol met een lange punt. Er waren al rare vogels boven op zijn kop komen zitten, maar zoiets, nee. Beneden aan zijn voeten stond een stalletje en hij zag hoe de kinderen er allemaal plaasteren (gipse) figuurtjes inzetten met overal kleine schaapjes er om heen. "Zie mij hier nu staan," mopperde de boom, "ik ben blij dat de andere bomen mij niet zien, met al die belachelijke rommel aan mijn lijf."

Zo stond hij daar week na week. Op zekere dag maakten de kinderen weer een drukte van belang om en rond het stalletje. "Wel verdraaid," dacht hij. "Nu komen er nog drie beeldjes bij, waarvoor dient dat toch allemaal." De dennenboom had al veel van zijn groene glans verloren en wanneer de kinderen eventjes aan zijn takken kwamen, voelde hij de dennennaaldjes overal langs zich heen naar beneden vallen. De dag daarna werd hij van al zijn versieringen ontdaan en al de plaasteren mannetjes werden in een papiertje gerold en in een doos gelegd.

"Het is afgelopen," zuchtte de boom. "Mij wacht de open haard, het is allemaal voor niets geweest." Nu werd er ook een klein ventje in een strooien bakje uit het stalletje genomen en voor ook hij in het papiertje ging, knipoogde hij naar de boom en zei: "Ik weet wat je gedaan hebt en dat zal ik nooit vergeten."

De goede dennenboom Samenvatting Een verhaal van Urbanus over de belevenissen van een dennenboom. Een oudere dennenboom beschermt in het bos een klein dom boompje dat niet snapt dat je je lelijk moet maken zodat je niet wordt omgehakt voor het Kerstfeest. Het is gewoon geen pretje om een dennenboom te zijn in december! [Lees het verhaal](#)

Mooie en fijne kerstdagen hopelijk niet alleen. Non Solus.

